

Αθωνική

ΙϚ|χϚ
NH|κ̄ā

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2015 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 236

www. athoniki-politeia.gr

Πολιτεία

ἡ θαυματουργή εἰκόνα τῆς

ΠΑΝΑΓΙΑΣ τῆς ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑΣ

Ἦταν κάποτε, στό Μοναστήρι τοῦ Παντοκράτορος, ἕνας Καθηγούμενος ἐνάρετος καί πολύ μεγάλος σέ ηλικία. Ὄταν ἀρρώστησε βαρειά, κατάλαβε ὅτι πλησιάζει τό τέλος του. Θέλοντας ὁμως, πρὶν ἀπό τὴν ἀναχώρησί του πρὸς τὴν αἰώνιο ζωὴ, νά καταξιωθῆ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρακαλοῦσε τὸν ἐφημερεύοντα τότε Ἱερομόναχο νά ἐπισπεύσῃ τὴν Θεία Λειτουργία πού τελοῦσε. Ὁ Ἱερομόναχος, ὠστόσο, δὲν ἔδωσε σημασία στό αἴτημα τοῦ Καθηγουμένου, ἀλλὰ ἔκανε τὴν Λειτουργία μέ τὴν ἡσυχία του. Εὐρισκόμενος στό Ἅγιο Βῆμα καί ἔχοντας μπροστά του τὴν θαυματουργή εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἀκούει κάποια στιγμή μιά φωνὴ ἀπειλητική, νά τὸν διατάξῃ νά ἐκτελέσῃ ἀμέσως τὴν θέλησι τοῦ Καθηγουμένου του. Γιά τὸν λόγο αὐτό δόθηκε στὴν ἱερὴ αὐτὴ εἰκόνα τό συμβολικὸ ὄνομα "Παναγία ἡ Γερόντισσα".

Στὴν εἰκόνα αὐτὴ ἡ Παναγία μας εἶναι ζωγραφισμένη ὁλόσωμος καί φέρει ἀργυρὸ ἔνδυμα. Πάνω στό ἔνδυμα αὐτό δὲ φαίνεται ἕνα πιθάρι, σέ ἀνάμνησι ἐνός ἄλλου θαυμαστοῦ γεγονότος. Κάποτε ἡ Μονὴ εἶχε ἔλλειψι σέ λάδι καί ὁ Ἠγούμενος προσευχήθηκε μπροστά στὴν εἰκόνα, παρακαλώντας τὴν Θεοτόκο νά βοηθήσῃ. Καί τότε -ὦ τοῦ θαύματος!- γέμισαν μέ λάδι τὰ ἄδεια πιθάρια τῆς Μονῆς.

Ὀταν ἐπιτέθηκαν στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Παντοκράτορος οἱ Σαρακηνοί, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς θέλησε νά κόψῃ τό ἱερό αὐτὸ κειμήλιο σέ κομμάτια, νά τοὺς βάλῃ φωτιά καί μ' αὐτὴν ν' ἀνάψῃ τὴν πύλα του. Τὴν ἴδια ὥρα ὁμως ἔχασε τό φῶς του, ἡ εἰκόνα ἔπεσε ἀπὸ τὰ χέρια του μέσα σ' ἕνα βαθὺ πηγάδι, πού βρισκόταν κοντὰ στό Μοναστήρι. Ἐκεῖ ἔμεινε γιά 80 χρόνια περίπου.

Αὐτός ὁ βάρβαρος Σαρακηνός, πού δίκαια τιμωρήθηκε, λίγο πρὶν πεθάνῃ, μετανοιωμένος γιά τὴν ἀφροσύνη του καί ἐλπίζοντας νά λάβῃ κάποια παρηγορία, ἔδωσε ἐντολή στοὺς δικούς του, μετὰ τὸν θάνατό του, νά πᾶνε στό Ἅγιον Ὄρος καί νά ψάξουν νά βροῦν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γερόντισσας, ὑποδεικνύοντάς τους τό σημεῖο ὅπου βρισκόταν τό πηγάδι μέσα στό ὅποιο τοῦ εἶχε πέσει. Ἔτσι οἱ συγγενεῖς του, ἐκπληρώνοντας τὴν τελευταία θέλησί του, πήγαν στὴν Μονὴ τοῦ Παντοκράτορος καί ἔδειξαν στοὺς μοναχοὺς πού βρισκόταν ἡ ἱερὴ αὐτὴ εἰκόνα.

Ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γερόντισσας βρισκόταν κάποτε μέσα στό Ἱερό Βῆμα, ὅπως ἀναφέραμε στὴν ἀρχή. Σήμερα, ὁμως, βρίσκεται σ' ἕναν κίονα στὰ ἀνατολικά τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ.

Ἀπό τὴν Ἐσφίδα τῶν Γερόντων

✘ Τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει θησαυροὺς καί λύνει ὅλα τὰ προβλήματα. Εἶναι ἐξ ἀποκαλύψεως φιλοσοφία. Οἱ ἀλήθειες τοῦ Θεοῦ, Ὅπως ἔχουν διατυπωθεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχή. Αὐτές εἶναι. Δὲν ὑπάρχουν νέες.

✘ Ἀντὶ νά κάνουμε σχόλια στὰ κείμενα τῶν Πατέρων, θά ἔπρεπε καλύτερα νά ἀντιγράψουμε τὴν ζωὴ τους. Ἐκεῖνοι προσεύχονταν πολὺ, ἀγρυπνοῦσαν πολὺ, νήστευαν πολὺ, ἀγαποῦσαν τὴν πτωχεῖα καί τὴν ἀπλότητα, ἀπέφευγαν τὰ ἀξιώματα, τὴν δόξα, τίς τιμές. Τὰ κάνουμε ἐμεῖς αὐτά; Κρατοῦμε στὰ χέρια τὰ βιβλία τῶν Πατέρων καί ἡ ζωὴ μας εἶναι ἀρνησι τῆς δικῆς τους ζωῆς.

† Γέρων Ἰωὴλ

✘ Ὁ Χριστὸς εἶπε: "Εγὼ εἰμι ἡ ὁδός". Ἄν εἶναι ἡ ὁδός, ὀφείλουμε νά Τὸν ἀκολουθοῦμε, ὄχι ἐξωτερικά, ἀλλὰ ἐσωτερικά. Καί νά θυμόμαστε ὅτι στὸν Γολγοθᾶ καί τὴν Γεθσημανῆ ἀγωνιζόταν ἐναντίον ὄλων. Μόνος!

✘ Ὑπάρχουν ἐξωτερικοὶ "δεῖκτες", πού ἐπιτρέπουν νά ὑπολογίσουμε σέ ποιά ἀπόστασι βρισκόμαστε ἀπὸ τὸν Θεό; Ἀκολουθοῦμε τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου; Φθάσαμε τὴν τελειότητα, δηλαδὴ τὴν ἀγάπη γιά ὁλόκληρο τὸν κόσμο, χωρὶς διάκρισι ἀνάμεσα σέ ἐχθροὺς καί φίλους;

† Γέρων Σωφρόνιος

✘ Προσέχετε νά μὴν ἐπαινεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον κατὰ πρόσωπον, διότι βλάπτει καί τοὺς τελείους ὁ ἐπαινος, ὄχι ἐσᾶς πού εἶσθε ἀκόμη ἀδύνατοι... Μόνον οἱ ταπεινώσεις ὠφελοῦν πνευματικῶς τὸν ἄνθρωπον. Κερδίζει στεφάνους. Ὑπομένων πνίγει τὸν ἐγωισμὸν καί τὴν κενοδοξίαν.

✘ Τόσην χάριν δικαιούται εἰς ἑαυτὸν νά ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος, ὅσον πειρασμὸν εὐχαρίστως ὑπομένει, ὅσον βάρους τοῦ πλησίον του ἀγογγύστως βαστάζει.

† Γέρων Ἰωσήφ

✘ Ὁ πειρασμὸς κάνει τό πᾶν γιά νά μᾶς ρίξῃ. Ὄταν δὲν μπορεῖ νά μᾶς ρίξῃ στὶς πράξεις μέ ἄλλους τρόπους, μᾶς ρίχνει μέ τοὺς ἐλεγκτικούς λογισμοὺς στὴν ἀπελπισία. Νά μὴ δεχόμαστε ἀπελπισία μέ τίποτε. Νά λέμε: "Δὲν φοβᾶμαι, γιατί ἐγὼ μπορῶ νά μετανοήσω καί ὁ Θεός εἶναι ὅλος ἀγάπη".

† Γέρων Φιλόθεος

Ονεομάρτυρας Τριαντάφυλλος ήταν σχεδόν άγνωστος στους συντοπίτες του μέχρι το 1955. Μόνο στην μνήμη κάποιων γερόντων διατηρείτο ή ανάμνησι του μαρτυρίου του, και σύμφωνα με διηγήσεις των προγόνων τους, καταγόταν από την συνοικία Περαχώρα ή αγία Παρασκευή. Το 1966 ο καταγόμενος από την Ζαγορά του Πηλίου αγιορείτης μοναχός Χριστόφορος (κατά κόσμον Χαράλαμπος Κατσώνης), αφού έρευνήσει και έμαθε τά σχετικά, παρήγγειλε μία εικόνα του Άγιου και την έστειλε στην αδελφή του Παρασκευή. Εκείνη την δώρισε στην εκκλησία του Άγιου Γεωργίου της Ζαγοράς, όπου, ο τότε ιερέας της την τοποθέτησε σε ξύλινο προσκυνητάρι, στην θέση που βρίσκεται και σήμερα. Λίγα χρόνια αργότερα κάποιος Κύπριος δημοσιογράφος βρήκε στοιχεία για τον Άγιο Τριαντάφυλλο από κάποιο σημείωμα ενός συντοπίτη του, του Ιωάννη Καρυοφύλλη. Το πρωτότυπο του σημειώματος αυτού φυλάσσεται στο Βρετανικό Μουσείο. Τά στοιχεία αυτά ήρθε να συμπληρώση ένα ιδίόχειρο σημείωμα του Οικουμενικού Πατριάρχου Καλλινίκου του Γ', που ήταν συντοπίτης του Τριανταφύλλου. "Έτσι, σιγά σιγά, ο Άγιος άρχισε να γίνεται γνωστός στην γενέτειρά του

ώρα. Καί προσευχόταν μέ πίστι στον Άγιο Νικόλαο ν' άξιωθῆ μία ἡμέρα ν' ανοιχτῆ στό πέλαγος, νά νοιώσῃ τόν θαλασσίνο ἀέρα καί νά δῆ τά τόσα ἄγνωστα γι' αὐτόν μέχρι τότε μέρη, πού διηγούντο οἱ ναυτικοί.

Κάποτε ἤρθε αὐτῆ ἡμέρα. Στά δεκαεπτά του χρόνια, ὁ Τριαντάφυλλος ταξίδεψε γιά πρώτη φορά. "Ἐκλείνε με ἱκανοποιήσι τά μάτια του καί τί δέν σκεπτόταν! Τά μέρη πού θά πήγαινε, τόν τρόπο πού θά δούλευε, τήν ἐπιστροφή του στό Χορευτό, μαζί μέ τούς συντρόφους του, κρατώντας δῶρα γιά τούς δικούς του καί τούς φίλους του. Ἐκανε τόν σταυρό του καί προσευχόταν νά πάνε ὅλα καλά.

Σέ κάποιο ταξίδι, τό πλοίο, στό ὅποιο ἐργαζόταν, ἔρριξε ἄγκυρα στό λιμάνι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκεῖ ὁ Τριαντάφυλλος, ἄγνωστο γιά ποιό λόγο, φιλονίκησε μέ μερικούς Τούρκους, πού δούλευαν κι αὐτοί στό ἴδιο πλοίο. Ἀποτέλεσμα ἦταν νά τόν καταγγείλουν στόν ἐπίτροπο τοῦ σουλτάνου, τόν Μουσταφᾶ πασᾶ, ὅτι δῆθεν εἶχε ἐκφράσει κάποια σπιγμή τήν ἐπιθυμία νά γίνῃ μουσουλμάνος, καί τώρα τό ἀπέρριπτε. Ἡ ψεύτικη αὐτή καταγγελία τῶν Τούρκων ἦταν -τήν ἐποχή ἐκείνη- μία ἰσχυρή δικαιολογία γιά φυλάκισι, βασανιστήρια, ἀκόμα καί θανάτωσι γιά ὅποιον ἀρνιόταν τήν μουσουλμανική

"ΑΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

καί στην εὐρύτερη περιοχή τῆς Μαγνησίας καί νά τιμᾶται ἡ μνήμη του.

"Ὅσοι ἀναφέρουν κάτι σχετικό μέ τόν ἅγιο Τριαντάφυλλο, συμφωνοῦν σέ ὅλα σχεδόν καί κυρίως γιά τόν τόπο καταγωγῆς. Γενέτειρα τοῦ Τριανταφύλλου ὑπῆρξε ἡ Ζαγορά τοῦ Πηλίου. Πότε ἀκριβῶς γεννήθηκε δέν μᾶς εἶναι γνωστό. Ἄν ὅμως υπολογίσουμε ὅτι μαρτύρησε στά δεκαοκτώ του χρόνια, τό 1680, τότε θά πρέπει νά θεωρήσουμε ὡς ἔτος γεννήσεώς του τό 1662.

Ὁ Τριαντάφυλλος, ἀπό τήν παιδική του ἀκόμη ἡλικία, διακρινόταν γιά τήν εὐσέβειά του. "Ὅταν βρισκόταν στην πατρίδα του δέν παρέλειπε νά ἐκκλησιάζεται τακτικά καί ἰδιαίτερα στην ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Περαχώρας, ἡ ὁποία ἦταν κοντά στό πατρικό του σπίτι.

Ἀπό τούς γονεῖς του ἔμαθε τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας καί τίς ἔκλεισε, ὡς πολύτιμο θησαυρό, στην καρδιά του. Ἰδιαίτερη εὐλάβεια εἶχε πρὸς τήν Παναγία μας, τόν ἅγιο Γεώργιο καί τόν ἅγιο Νικόλαο. Μεγάλωσε στίς ἐκκλησίες, βοηθώντας τούς ἱερεῖς στην Θεία Λειτουργία, διαβάζοντας τό Ψαλτήρι καί τό Ὁκτωήχι, κι ἔτσι τό θρησκευτικό συναίσθημα ρίζωσε μέσα του. Ἀκόμα κι ὅταν ἡ βιοπάλη τόν ἔρριξε στά κύματα τοῦ Αἰγαίου καί τῆς Μαύρης Θάλασσας, ἀμούστακο παιδί ἀκόμα, ὁ Τριαντάφυλλος δέν παρέλειπε νά ἀσκῆ τά θρησκευτικά του καθήκοντα.

Ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 17ου αἰῶνα μέχρι καί τήν ἔναρξί τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἡ Ζαγορά ὑπῆρξε τό βασικό ἐμπορικό κέντρο τοῦ Πηλίου, ἀναπτύσσοντας μάλιστα καί μικρό, ἀλλά ἰσχυρό ἐμπορικό στόλο. Κάθε φορά πού ἐρχόταν ἀπό τό πέλαγος τά πλεούμενα, μεγάλα καί μικρά, ὁ Τριαντάφυλλος παρακολουθοῦσε προσεκτικά τήν κίνησι καί τό βράδυ δέν κοιμόταν, ὄνειρευόμενος πότε θά μεγαλώσῃ, γιά νά ταξιδέψῃ μέ δικό του καράβι. Πῶς καί πῶς περίμενε τήν εὐλογημένη αὐτή

πίστι. "Ἐτσι ὁ Τριαντάφυλλος συνελήφθη. Στην ἀρχή προσπάθησαν μέ ὑποσχέσεις νά τόν κάνουν ν' ἀλλαξοπιστήσῃ. Ἐκεῖνος ὅμως, μέ γενναιότητα, ἔμεινε σταθερός καί ἀμετάπειστος. Οἱ Τούρκοι συνέχισαν νά ἐπιμένουν καί νά γίνωνται πῖο βίαιοι. Ὁ Τριαντάφυλλος ὅμως ἀπαντοῦσε: **"Ἐγώ εἶμαι**

Χριστιανός καί δέν ἀρνοῦμαι τόν Σωτήρα μου".

Οἱ Τούρκοι ἔξαλλοι τόν βασάνισαν ἀπάνθρωπα καί τέλος τόν καταδίκασαν σέ θάνατο μέ ἀποκεφαλισμό. Τόπος τοῦ μαρτυρίου ὠρίσθηκε ὁ Ἰππόδρομος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἓνας τόπος πού, καί ἄλλοτε, πολλοί νέοι ἀθληταί τῆς πίστεως εἶχαν καθαγιάσει μέ τό αἷμα τους. Ἐτσι, στην προκα-

θωρισμένη τοποθεσία, κι ἐνῶ ἦταν μόνο δεκαοκτώ χρόνων, ὁ Τριαντάφυλλος ἀποκεφαλίσθηκε. Ἦταν 8 Αὐγούστου τοῦ 1680, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ὑπέμεινε τό μαρτύριο

καί δέχθηκε τόν θάνατο μέ ἀγαλλίασι. Τό αἷμα του πότισε τό δέντρο τῆς πίστεως καί τῆς ἐλευθερίας, τό ὅποιο θέρειψε καί, στόν κατάλληλο χρόνο, ἀπέδωσε τούς καρπούς του στόν σκλαβωμένο ὀρθόδοξο λαό μας.

Τό σῶμα τοῦ ἁγίου Τριανταφύλλου τό παρέλαβαν κάποιοι Χριστιανοί, πού εἶχαν παρακολουθήσει τό μαρτύριό του, καί τό ἐνταφίασαν στην περιοχή Σισλί τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τά ταξίδια πού τόσο εἶχε ὄνειρευτεῖ τά συνέχισε μονάχη ἡ ψυχῆ του, χωρίς τό σῶμα, μέ προορισμό αὐτή τήν φορά ὄχι κάποιο ἐπίγειο λιμάνι, ἀλλά τό λιμάνι τοῦ οὐρανοῦ, γιά νά γευθῆ τήν οὐράνια δόξα καί νά λάβῃ τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου ἀπό τόν Σωτήρα Χριστό, πού μέ ὅλη του τήν καρδιά εἶχε ἀγαπήσει ἀπό μικρό παιδί.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀναγνωρίζοντας τόν ἠρωισμό καί τό μαρτύριό του, ὠρίσε νά τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Τριανταφύλλου κάθε χρόνο στίς 8 Αὐγούστου, ἡμέρα τῆς ἀθλήσεώς του.

Τεμάχιο τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του βρίσκεται στην Ἄνδρο καί συγκεκριμένα στην Μονή τοῦ Ἁγίου Νικολάου. ■

ἓνας νεαρός Μάρτυρας

τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ μας

Η ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ & Η ΑΓΙΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΤΑ ΚΑΤΣΙΚΙΑ ΔΘΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΕΡΟ

Όταν κάποτε έγινε μεγάλη ξηρασία στην έρημο του Σινά, μαζεύτηκε ένα μεγάλο κοπάδι κατσικιών και γύριζαν τριγύρω αναζητώντας μάταια νά πιούν νερό. Δεν εύρισκαν όμως ούτε σταγόνα, γιατί ήταν μήνας Αύγουστος. Όλα τὰ κατσίκια ήταν εξαντλημένα και ή άγέλη κινδύνευε κυριολεκτικά ν' άφανιστή.

Άφου γύρισαν από δώ κι από κεί, ανέβηκαν τελικά σέ μία βουνοκορφή πιό ψηλή άπ' όλα τὰ βουνά τής έρήμου. Και

τότε, σηκώνοντας όλα μαζί τὰ κεφάλια τους στόν ουρανό, άρχισαν νά φωνάζουν δυνατά, σάν ν' άπευθύνονταν στόν Θεό και δημιουργό τους. Ξαφνικά, κι ενώ ό ουρανός ήταν πεντακάθαρος, ένα σύννεφο ήρθε και στάθηκε από επάνω τους και άρχισε νά βρέχη. Έβρεξε όμως μόνο στόν τόπο εκείνο όπου βρίσκονταν τὰ κατσίκια και όχι πιό πέρα. Έτσι ήπιαν, ξεδίψασαν και σώθηκε όλο τό κοπάδι.

Ο ΟΣΙΟΣ ΔΑΥΪΔ, ΕΝΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΑ

Ο Όσιος ΔαυΪδ Γκαρεντζέλι, ό θαυματουργός, καταγόταν από τήν Συρία. Πνευματικός πατέρας και όδηγός του ήταν ό μεγάλος Όσιος Ίωάννης Ζενταζνέλι από τήν Αντιόχεια. Μέ τήν ώθησι του Άγίου Πνεύματος ό Όσιος Ίωάννης πήγε στην Γεωργία και εκεί παρώτρυνε τὰ πνευματικά του παιδιά νά προχωρήσουν στην βαθειά έρημο και ν' άφιερωθούν, ό καθένας μόνος του, σέ πνευματικούς άγώνες.

Ό Όσιος ΔαυΪδ πήρε μαζί του έναν ύποτακτικό, τόν Λουκιανό. Μαζί κατοίκησαν σέ μία σπηλιά και ρίχθηκαν μέ ζήλο στην άσκησι, περιφρονώντας κάθε γήινη απόλαυσι και κάθε σωματική ανάπαυσι.

Έτρεφαν τίς ψυχές τους μέ άκατάπαυστη προσευχή και τὰ σώματά τους μέ ρίζες και άγριόχορτα.

Δέν πέρασαν όμως πολλές ημέρες και όλα τὰ φυτά τής περιοχής ξεράθηκαν από τόν υπερβολικό καύσωνα. Ό Λουκιανός λιποψύχησε και άρχισε νά παραπονιέται.

- Τί θά κάνουμε, πάτερ; Πώς θά ζήσουμε; έλεγε μέ θλίψι.

- Γιατί άπελπίζεσαι, παιδί μου; του άπαντούσε ό Όσιος ΔαυΪδ. Στα χορτάρια σπηρίζεις τίς ελπίδες σου για τήν μάταιη έτούτη ζωή; Κάποιον άλλο τρόπο θά βρή ό Παντοδύναμος Θεός για νά μās θρέψη.

Δέν πρόλαβε νά τελειώσει τὰ λόγια του και είδαν μπροστά στην είσοδο τής σπηλιάς τρία θηλυκά ελάφια μέ τὰ ελαφάκια τους.

- Άδελφέ Λουκιανέ, πάρε ένα δοχείο και πήγαινε ν' άρμέξεις τὰ ελάφια, πρόσταξε ό ΔαυΪδ τόν ύποτακτικό του.

Αυτός υπάκουσε. Όταν του έφερε τό γάλα, ό ΔαυΪδ έκανε τό σημείο του Σταυρού και τό γάλα έγινε τυρί, πού οι δύο άσκητές έφαγαν δοξάζοντας τόν Θεό. Μετά άπ' αυτό τὰ ελάφια πήγαιναν κάθε ημέρα, εκτός Τετάρτης και Παρασκευής, για νά θρέψουν μέ τό γάλα τους τούς δύο έρημίτες.

Μιά μέρα έφθασαν στην περιοχή κάποιιοι άνθρωποι για νά κυνηγήσουν ελάφια και άγριοκάτσικα. Τρομαγμένα τὰ ελάφια πού έτρεφαν τούς δύο άσκητές, έτρεξαν στην σπηλιά τους. Οι κυνηγοί τὰ άκολούθησαν και σέ λίγο, άποσβολωμένοι από τήν έκπληξι, είδαν τόν Λουκιανό νά τὰ άρμέγη.

- Πώς γίνεται, Άγιε Πάτερ, και αυτά τὰ άγρια ελάφια σέ τούτη δώ τήν έρημιά, νά στέκουν πιό ήσυχα και από πρόβατα τής στάνης δίπλα σου; ρώτησαν τόν ΔαυΪδ πέφτοντας στα πόδια του.

- Γιατί άπορείτε μέ τὰ μεγαλεία του Θεού; Δέν ξέρετε ότι Έκείνος είναι πού ημέρωσε τὰ λιοντάρια στα πόδια του Δανιήλ και διεφύλαξε τούς Τρεις ΠαΪδας εν καμίνω; Λοιπόν, τί είναι τό τόσο παράδοξο μ' αυτά έδώ τὰ ελάφια; Έσεις πηγαίνετε άλλου νά κυνηγήσετε, γιατί αυτά έδώ τὰ ελάφια είναι σταλμένα από τόν Θεό, για τήν δική μας επιβίωσι.

Σίμωνος Μοναχού

ΑΠΟ
ΤΟ

γεροντικό

Προσεύχου
για όποιον
σέ βλάπτει

““Ο σο φέρνουμε στόν νοῦ μας τὰ κακά πού τυχόν μās προξένησαν οι άδελφοί μας”, έλεγε ό Άββας Ζωσιμας, “τόσο άπομακρυνόμαστε από τόν Θεό. Όταν τὰ λησμονούμε παρευθύς, οι πειρασμοί δέν τολμούν νά μās πειράξουν”. Και διηγόταν στους μαθητάς του τήν παρακάτω ιστορία:

Κοντά σ' ένα Κοινόβιο είχε στήσει τήν καλύβη του ένας Γέροντας πού όλοι γύρω οι Άδελφοί τόν ύπεραγαπούσαν. Εκεί κοντά έμενε και κάποιος άλλος Έρημίτης. Κάποτε ό Γέροντας έλειψε για λίγες ημέρες και ό γείτονας του μπήκε στην καλύβη του και του πήρε τὰ βιβλία του και τ' άλλα μικροπράγματα. Όταν γύρισε εκείνος και βρήκε τήν καλύβη του άδεια, πήγε νά πη στόν γείτονά του τί έπαθε. Προβάλλοντας στην πόρτα, είδε τὰ πράγματά του στην μέση του κελλιού.

Ό αγαθός Γέροντας, μή θέλοντας νά ντροπιάση τόν κλέπτη, άπομακρύνθηκε μέ κάποια πρόφασι, για νά του δώση καιρό νά τὰ κρύψει. Όταν γύρισε άρχισε νά κουβεντιάζη μαζί του πράγματα έντελώς άσχετα μέ τήν κλοπή.

Ό γνωστοί του, πού άκουσαν για τό πάθημά του φρόντισαν και βρήκαν τόν κλέπτη και τόν έβαλαν στην φυλακή. Όταν έμαθε ό Γέροντας πώς ό γείτονας του βρισκόταν στην φυλακή, χωρίς νά ξέρει τό γιατί, πήγε στόν Ηγούμενό του και τόν παρακάλεσε νά του δώση δύο ψωμιά και λίγα αυγά. Έκείνος του τὰ έδωσε πρόθυμα, νομιζοντας πώς κάποιον φιλοξενούσε. Ό καλός Γέροντας, όμως, έβαλε τὰ τρόφιμα σ' ένα καλάθι, κατέβηκε στην πόλι και πήγε στην φυλακή. Μόλις τόν είδε ό γείτονας του, έπεσε στα πόδια του μετανωμένος και είπε κλαίγοντας:

- Συγχώρησέ με, Πάτερ, για σένα βρισκομαι έδώ, όπως μου αξίζει. Έγώ εκλεψα τὰ πράγματά σου...

Ό Γέροντας τὰ έχασε. Όταν συνήλθε, του είπε μέ καλωσύνη:

- Δέν ήρθα γι' αυτό έδώ σήμερα, άδελφέ μου. Ούτε καν είχα ύποπτευθι πώς έξ αιτίας μου σέ έβαλαν στην φυλακή. Τώρα όμως θά κάνω ό,τι μπορώ για νά σέ βγάλω. Στο μεταξύ όμως φάε κάτι.

Του έδωσε τό καλάθι μέ τ' αυγά και τό ψωμί και έφυγε άμέσως, για νά φροντίση νά βγάλη τόν άδελφό του από τήν φυλακή. Και μέ τήν βοήθεια του Θεού τὰ κατάφερε.

'Από άρνητής έγινε μοναχός

Τήν ιστορία πού θά διαβάσετε ἐδῶ μᾶς τήν διηγήθηκε κάποιος, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου θά σᾶς τό ἀποκαλύψουμε στό τέλος.

Ἦ μουν φοιτητής τῆς Νομικῆς καί ἐπισκέφθηκα τόν ἅγιο Παῖσιο στίς 22 Αὐγούστου τοῦ 1988, μαζί μέ τόν συμφοιτητή μου Γρηγόρη. Πήγαίνα γιά πρώτη φορά στό Ἅγιον Ὄρος, μετά ἀπό προτροπές γνωστών μου, διότι ζοῦσα μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Κ ατά τίς 4 τό ἀπόγευμα φθάσαμε στήν Παναγούδα. Βρήκαμε γύρω στά τριάντα πέντε ἄτομα νά περιμένουν. Χτυποῦσαν ἐπίμονα τό καμπανάκι, ἀλλά ὁ Γέροντας δέν ἐμφανίζοταν. Πήγαμε ἀπό τήν πίσω πόρτα, ἀλλά τήν βρήκαμε κλειστή. Τότε, δέν ξέρω τί συνέβη μέσα μου, καί γιά πρώτη φορά μετά ἀπό δώδεκα χρόνια ἀνυπαρκτῆς μυστηριακῆς ζωῆς, γονάπισα καί προσευχήθηκα: “

- Θεέ μου”, ἄν ὑπάρχεις πραγματικά, κάνε νά ἔρθῃ ὁ Γέροντας νά μᾶς μιλήσῃ γιά σένα.

Δ ἐν πέρασαν πέντε λεπτά καί ὁ Γέροντας, περπατώντας ἀργά, ἀλλά μ’ ἕνα ἤσυχο βλέμμα καί ἕνα γλυκό χαμόγελο μᾶς πλησίασε, ἐρχόμενος ἀπό τό δάσος.

- Ὁ Γέρον Παῖσιος; τόν ρώτησα συγκινημένος.

- Τί τόν θέλεις;

- Νά τοῦ δώσω αὐτές τίς κάλτσες καί νά πάρω τήν εὐλογία του.

- Σκύψε νά σέ εὐλογήσω.

Ἦ στερα, μᾶς ἔβαλε στήν αὐλή τοῦ Κελλιού του καί καθήσαμε στά κούτσουρα. Μιλοῦσε γιά τόν Θεό καί τό τί γίνεται στόν κόσμο, σάν νά εἶχε ἀκούσει τό τελευταῖο δελτίο ἐιδήσεων, προσφέροντάς μας κάθε λίγο καί λιγάκι λουκούμια.

Μετά ἀπό συνομιλία μίας ὥρας γυρίζει καί μοῦ λέει:

- Θέλεις νά γίνῃς ὑποτακτικός μου;

- Ὁχι, πάτερ, δέν κάνω ἐγώ γι’ αὐτά. Ἀγαπῶ τόν κόσμο. Δυστυχῶς ἐγώ ἦμουν τόσο μακριά ἀπό τά πνευματικά ἐκεῖνη τήν ἐποχή, πού δέν μπορούσα νά ἀντιληφθῶ τό μεγαλεῖο τῆς προτάσεως.

Σ τήν συνέχεια μᾶς ἄφησε καί πῆγε νά στοιβάξῃ κάποια κομμένα ξύλα. Εἶπαμε νά τόν βοηθήσουμε, ἀλλά ἀρνή-

Πρός τιμὴν τῆς ἁγιοκατατάξεως τοῦ πατρὸς Παΐσιου, θά δημοσιεύουμε στήν σελίδα αὐτή, γιά λίγο καιρό, ἱστορίες ἀπό τήν ζωὴ τοῦ Ἁγίου.

θηκε, λέγοντας ὅτι αὐτό εἶναι τό διακόνήμα του.

Ε μείς οἱ πνευματικοὶ “τουρίστες” μείναμε νά κοιταζόμεστε. Δέν μιλοῦσαμε μεταξύ μας. Εἶχαμε ἐντυπωσιασθῆ ἀπό τά λόγια τοῦ Γέροντα, πού εἶχαν διαλύσει τήν ἀμβολία μου γιά τήν ὑπαρξί τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Δεχόμενοι ὅμως συγχρόνως καί ἐπιθέσεις λογισμῶν. Σκέφθηκα νά ρωτήσω τόν Γέροντα τί πρέπει νά κάνουμε γιά νά κερδίσομε τόν παράδεισο. Σκέφθηκα ὅμως μέ κενοδοξία ὅτι, ἀφοῦ ὁ Γέροντας εἶναι τόσο ἀνεβασμένος πνευματικά, θά μαντέψῃ τίς σκέψεις μου καί θά μοῦ ἀπαντήσῃ. Τότε βλέπω τόν Γέροντα ν’ ἀφήνῃ τά ξύλα καί νά ἐρχεται πρὸς τό μέρος μου.

- Ἀγάπη καί πίστι στόν Χριστό νά ἔχῃς, παιδί μου, μοῦ εἶπε κοιτάζοντας βαθειά μέσα στήν ψυχὴ μου καί ὄχι πλέον στά μάτια.

Τ ἄ πόδια μου ἄρχισαν νά τρέμουν. Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε τόσο δυνατά, πού νόμιζα πῶς θά σπάσῃ. Τό μόνο πού κατάφερα ἦταν νά ψελλίσω:

- Πάτερ τήν εὐλογία σας.

Καί γυρίζοντας στόν φίλο μου εἶπα:

- Γρηγόρη, πᾶμε νά φύγομε.

- Γιατί θέλεις νά φύγῃς; μέ ρώτησε ὁ Γέροντας. Κάθησε, θά σέ κάνω ὑποτακτικό μου καί θά σοῦ δώσω καί τό ὄνομά μου.

Α πό τότε ἡ ζωὴ μου ἄλλαξε ὀλοκληρωτικά. Παρά τό γεγονός ὅτι δέν εἶδα ἄλλη φορά τόν Γέροντα, πάντα ὑπῆρχε μιά ἐσωτερικὴ ψυχικὴ ἐπικοινωνία. Ἡ παρουσία τοῦ ἁγίου Παΐσιου στήν ζωὴ μου ἐκδηλώνεται πολλές φορές μέ θαυμαστό τρόπο. Ὅμως τό μεγαλύτερο θαῦμα εἶναι πού κατάφερε νά “φυτέψῃ” τόν Χριστό γιά πάντα στήν ψυχὴ μου. Σέ λιγώτερο ἀπὸ ἕξι χρόνια βρέθηκα ἀπὸ ἀρνητῆς τῆς Ἐκκλησίας μας μοναχός καί μοῦ δόθηκε τό ὄνομα Παῖσιος, ὅπως προεῖδε ὁ Γέροντας...

Αθωνική www.athoniki-politeia.gr
πολιτεία
 ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
 ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
 ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
 ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός
 ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος
 Ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
 Κυρίλλου Λουκάρως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
 ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.00 – κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με